

Stâlpii de bază ai credinței

Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat următoarele: “În timp ce stăteam cu Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a venit un bărbat cu părul negru, care purta un veșmânt de un alb imaculat și nu părea deloc călător, și nici unul dintre noi nu-l cunoștea. Acesta s-a așezat astfel încât genunchii lui au atins genunchii Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem), apoi și-a pus mâinile pe genunchii lui și-a spus: <O, Muhammed, spune-mi ce este Islamul?>. Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: <Islamul înseamnă să mărturisești că nu există alt dumnezeu în afară de Allah și că Muhammed este Profetul Său, să împlinești Rugăciunea zilnică de cinci ori pe zi (As-Salat), să plătești Dania (Az-Zekeat), să postești în luna Ramadan și să împlinești pelerinajul la Casa lui Allah Preaînaltul (la Mekke), dacă ai posibilitate.> Bărbatul a spus: <Așa este!>. Noi, cei de față, eram mirați că acel bărbat întreba și-apoi tot el aproba. Apoi a spus: <Spune-mi ce înseamnă credința?>. Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: <Credința este să crezi în Allah Preaînaltul, în Îngerii Lui, în Profetii Lui, în Cărțile Lui, în Ziua Judecății și să crezi în Destin.> A spus: <Așa este!>. Apoi a spus: <Spune-mi ce este "Ihsan"?>. Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: <Să-L

adori pe Allah Preaînaltul ca și când L-ai vedea, căci dacă tu nu-L vezi El, cu siguranță, El te vede.> A spus: <Spune-mi despre Ceas (timpul sosirii Zilei Judecării)!> A spus: <În această privință cel responsabil de el (Profetul) nu este mai informat decât cel care întrebă.> A spus: <Spune-mi despre semnele care prevestesc venirea lui!>. Profetul a spus: <Când sclava își va naște stăpânul și când îi vei vedea pe cei desculți, goi, nevoiași și ciobani că se întrec în înălțarea clădirilor.> Apoi bărbatul a plecat și după un timp, Profetul m-a întrebat: <Omar, știi cine era cel care întreba?>. Am spus: <Allah Preaînaltul și Profetul Său știu mai bine!> A spus: <Era Gibriil! Venise să vă învețe religia!>

Dragi frați dreptcredincioși, în această relatare Allah Preaînaltul ne învață prin intermediul îngerului Gibriil despre religia noastră.

În această broșură vom restrânge discuția numai la credință: ceea ce cuprinde și ceea ce implică aceasta.

Credința este: recunoașterea prin acceptare și prin supunere; iar dacă omul crede în ceva fără să accepte și fără să se supună, aceasta nu este o credință așa cum este dovedit de faptul că politeiștii credeau în existența lui Allah Preaînaltul, ca fiind Creatorul, Cel Care înzestrează, Cel Care învie, Cel Care ia viața, dar cu toate acestea nu s-au supus religiei lui Allah Preaînaltul. De

asemenea, unul dintre politeiști poate să creadă în Profeția lui Muhammed fără însă să fie credincios, asemenea unchiului Profetului, Abu Talib, care recunoștea că Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) este sincer și că religia transmisă de el este adevărată, dar nu acceptase și nu se supusese Islamului.

Aceasta este o dovadă a recunoașterii de către Abu Talib a religiei lui Muhammed, dar ce folos, dacă el nu a acceptat și nu s-a supus acelei religii. Cu toate că unchiul Profetului l-a susținut și știa că Islamul este Adevărul, el va fi în Foc, având încălțări din foc, care-l vor face să-i fiarbă creierul, și asta datorită mijlocirii Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) care l-a rugat pe Allah Preaînaltul să-i ușureze pedeapsa. Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne scape pe noi și pe voi de Foc, știind faptul că pedeapsa pentru unchiul Profetului este cea mai ușoară.

În concluzie, putem afirma că, credința nu se restrânge doar la recunoaștere, ci ea înseamnă recunoaștere urmată de acceptare și supunere. Nu este de mirare comportamentul celor care au avut norocul să străpungă cosmosul, unde, după ce au văzut toate minunile acestui Univers au spus: "Fără îndoială că acest Univers are un Stăpân, dar cu toate acestea ei nu au crezut!"

I. CREDINȚA ÎN ALLAH PEA ÎNALTUL

Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Să crezi în Allah Preaînaltul". Credința în Allah cuprinde patru aspecte:

1. Credința în existența lui Allah Preaînaltul,
2. Credința în faptul că El este Singurul Stăpân,
3. Credința în faptul că numai El merită toată adorarea,
4. Credința în numele și în atributele Sale.

1. Credința în existența lui Allah Preaînaltul înseamnă să crezi că Allah Preaînaltul există, fapt ce este dovedit de: rațiune, simțuri, naturalețe și legislația islamică.

a) Dovada rațiunii:

Dovada existenței lui Allah Preaînaltul prin intermediul rațiunii este acest Univers ce ne înconjoară. Universul este un sistem desăvârșit, lipsit de cel mai mic cusur, astfel încât nu vom vedea nici o nepotrivire în acest sistem. *"Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite proprii."* (Sura Yasin: 40).

Este logic ca acest Univers conceput ca un sistem desăvârșit să contrazică poruncile Creatorului? Bineînțeles că nu! Pentru că aceasta ar însemna ca

Universul să se fi creat de unul singur, ca și cum un lucru neexistent să creeze ceva. Fără îndoială că ceea ce nu există nu poate crea nimic. Așadar, este imposibil ca acest Univers să se fi creat de unul singur, așa cum nu este posibil ca acest Univers să fi apărut din întâmplare.

În acest sens, se povestește că un grup de atei i-au cerut lui Abu Hanife, care era un om foarte inteligent, să le demonstreze existența lui Allah Preaînaltul. Acesta le-a cerut un răgaz pentru a se gândi și apoi le-a spus: <Ce părere aveți de un vapor încărcat cu marfă, care a acostat în port de unul singur, marfa a fost debarcată de la sine fără să fie nevoie de ajutorul unor hamali, și apoi a plecat fără timonier?> Ateii au spus: <Cum poți afirma aceste lucruri incredibile și ilogice?> Abu Hanife a spus: <Dacă nu credeți în ceea ce am spus eu, atunci cum puteți să credeți că soarele, luna, stelele, cerul, pământul există fără să fi fost create?>

Allah Preaînaltul a spus în acest sens în Sfântul Coran: ***"Oare nu au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii" (Sura At-Tur: 35).***

Un om simplu a fost întrebat: <Cum Îl recunoști pe Stăpânul tău?> Acesta a spus: <Bălegarul arată că au trecut animalele, iar urmele lăsate arată că era un trecător. Și dacă este așa, atunci cerul, pământul și mările cu valuri nu indică către un Creator, Atoateazitor, Atoatevăzător?>

b) Dovada simțurilor:

Atunci când omul Îl invocă pe Allah Preaînaltul prin rugăciuni și i se răspunde, înseamnă că există o divinitate care aude rugile oamenilor și cărora le răspunde. În Coranul cel Sfânt întâlnim multe versete în care Allah Preaînaltul a răspuns la rugile trimișilor Săi.

"Și [adu-ți aminte de] Noe, când a chemat el, mai înainte și i-am răspuns Noi și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de spaima cea mare." (Sura Al-'Enbiya: 76).

"Și [adu-ți aminte de] Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui: <M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!>/ Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovise și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca îndurare din partea Noastră și ca amintire pentru adoratori." (Sura Al-'Enbiya': 83-84).

c) Dovada naturaleții:

Firea omului îl determină să spună atunci când are necazuri: "O, Allah!" Chiar și ateii atunci când îi lovesc o nenerocire spun fără să-și dea seama: "O, Doamne!". Și asta pentru că naturalețea umană are nevoie de existența unei Divinități.

"Și când Domnul Tău a scos urmașii din fiii lui Adam, din coastele lor, și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [zicându-le]: <Nu sunt Eu Domnul vostru?>, au

răspuns ei: <Ba da, facem mărturie!>, pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Judecării: <Noi am fost fără grijă de aceasta.>" (Sura Al-E'araf: 172).

d) Dovada legislației islamice:

Dovezile legislației islamice (divine) sunt evidente. Dacă omul ar analiza îndeaproape legislația islamică ar constata că Cel care a trimis omenirii această legislație este Stăpânul și Creatorul Universului.

"Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah ar găsi în el multe nepotriviri." (Sura An-Nisa: 82).

Perfecțiunea Quranului, fără ca versetele lui să se contrazică, unitatea mesajului dovedesc că această Carte Divină este trimisă de Însuși Allah Preaînaltul. Faptul că Islamul cât și celelalte religii trimise de Allah urmăresc interesele omului sunt o dovadă în plus că Allah Preaînaltul este Cel Care a trimis aceste religii și El este Unicul Stăpân al Universului. Toate mesajele au o singură sursă divină și anume Allah Preaînaltul.

Din păcate, toate celelalte religii trimise de către Allah Preaînaltul au fost schimbate sau deformate, în afară de ultima Sa religie, Islamul.

"... sunt unii dintre ei care denaturează sensurile cuvintelor..." (Sura An-Nisa: 46).

2. Credința că Allah Preaînaltul este Singurul Stăpân (Rububiye)

Prin "Stăpân" avem în vedere Creatorul, Stăpânitorul (Deținătorul), Organizatorul. Sensul credinței Rububiye îl regăsim în toate aceste atribute. El este Creatorul Care a făcut să existe din nimic tot ceea ce există în Univers.

"[El este] Făcătorul desăvârșit al cerurilor și al pământului!" (Sura Al-Baqara: 117).

Cel Care a creat Universul din nimic este Allah Preaînaltul. Când spunem Stăpânitorul (Deținătorul), ne referim la Cel Care a creat totul și la Cel Care stăpânește totul. Dacă vom face o comparație între o citire a versetului "Deținătorul Zilei Judecății" și cealaltă citire "Stăpânul Zilei Judecății" din sura El-Fatiha vom constata un sens superb. "Stăpânul" din a doua citire are sensul mult mai profund decât "Deținătorul" din prima citire, deosebindu-se de ea prin dominație și putere.

De aceea, spunem că numai Allah este Stăpânul, așa cum numai El este Creatorul și așa cum numai El este Organizatorul tuturor lucrurilor, acest lucru fiind recunoscut și de politeiștii, care atunci când erau întrebați cine este Cel care are grijă de toate fapăturile Sale, răspundeau: <Allah Preaînaltul este Cel Care se deosebește de ceilalți prin grija Lui față de fapăturile Sale.>

"El cârmuiește toate lucrurile din cer și de pre

pământ. Apoi vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum măsurăți voi." (Sura As-Sejde: 5).

Un om simplu a fost întrebat: "Cum Îl recunoști pe Stăpânul tău?" A răspuns: "Prin situațiile de indecizie și de schimbare a intențiilor. Uneori, omul este foarte hotărât să facă un lucru, dar se întâmplă ca după un scurt timp să se hotărească să renunțe la el. Iar uneori prezintă interesul pentru un lucru, apoi renunță la acea intenție, fără motiv.

Și dacă se spune: "Cum poți să spui că Allah Preaînaltul se deosebește de creațiile Sale prin puterea Sa de a crea, știind că El a atribuit această putere și creaturilor Sale?"

"...Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!" (Sura Al-Mu'minun: 14)

La acest verset se mai adaugă și spusele Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) care a relatat: "Celor care au făcut chipuri în această viață lumească li se va spune: <Dați viață la ceea ce ați creat!>" Răspunsul este că ceea ce creează omul nu este o creație adevărată, deoarece a crea înseamnă a face din nimic ceva care să existe. Iar omul atunci când creează nu face să existe ceva din nimic, ci el transformă un lucru dintr-o stare la alta.

De asemenea, dacă se spune: "Cum poți să spui că

Allah Preaînaltul se deosebește de făpturile Sale prin faptul că El este Deținătorul și Stăpânul tuturor cu toate că Allah Preaînaltul a atribuit calitatea de a deține (de a stăpâni) și altora: ***"Afară de soațele lor și de ceea ce stăpânesc mâinile lor drepte..." (Sura Al-Mu'minun: 6).***

Răspunsul este că deținerea de către om a unui lucru nu este ca deținerea lui Allah Preaînaltul, pentru că deținerea lui Allah Preaînaltul este absolută, cuprinzătoare a tot ceea ce există, în timp ce deținerea (stăpânirea) unui lucru de către om este restrânsă. De exemplu, ceasul pe care îl dețin eu nu-l deține și altul și invers. Mai mult, omul nu are libertatea de a face ceea ce și dorește cu lucrurile care sunt în posesia sa.

De exemplu, Legislația Islamică nu-i permite musulmanului să distrugă, să deterioreze lucrurile din posesia sa, doar pentru că el așa dorește. În acest sens, Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a interzis risipirea bunurilor și cu atât mai mult deteriorarea lor.

De aceea, teologii musulmani au hotărât, în cazul bărbatului care are soție și copii, însă nu știe să-și gestioneze banii în mod corespunzător, să fie oprit de la folosirea propriilor lui bunuri.

Spre deosebire de om, Allah Preaînaltul are libertatea absolută față de cele pe care le deține. El este Cel Care dă viață, dă moarte, sănătate, boală, dă bogăție,

sărăcie și face ceea ce voiește, însă noi suntem conștienți că Allah nu face nimic fără de înțelepciune și fără de motiv.

În concluzie, există o mare diferență între ceea ce este în posesia lui Allah Preaînaltul și ceea ce este în posesia creaturilor Sale și astfel am ajuns la afirmația noastră care spune: "Allah Preaînaltul se deosebește de fapăturile Sale prin faptul că El este Deținătorul" ca fiind adevărată. De asemenea, Allah Preaînaltul se deosebește de fapăturile Sale prin grija pe care o are pentru ele. Omul poate avea grijă de lucrurile sale, dar grija sa nu se aseamănă cu grija lui Allah Preaînaltul. Grija omului este restrânsă.

De exemplu, omul are grijă de copilul său, dar cu toate acestea există posibilitatea ca acesta să nu-l asculte. În plus, omul poate avea grijă numai de ceea ce este în posesia lui și de ceea ce îi permite Legislația Islamică. Așadar, afirmația că Allah Preaînaltul se deosebește prin deținerea absolută este adevărată.

3. Credința în faptul că numai Allah Preaînaltul merită toată adorarea (Uluhiye)

Uluhiye înseamnă a crede că Allah Preaînaltul este singura divinitate și că nu are nici un asociat întru adorare. Nu-i are ca asociați nici pe îngeri și nici pe Profeți. De aceea, toți Profeții și Trimișii lui Allah Preaînaltul au propăvăduit același mesaj: "La ilahe illa

Allah" (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah).

"Și Noi nu am trimis înaintea ta nici un Profet fără să nu-i revelăm lui: <Nu este nici un dumnezeu afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine." (Sura Al-Enbiya: 25)

"Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis [ca să le zică]: <Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut!>" (Sura An-Nehl: 36).

Dacă o persoană a crezut în existența lui Allah Preaînaltul și în faptul că El este Stăpânul și Deținătorul absolut, însă aceasta Îi face asociați în adorare, nu devine credincios până ce nu ÎL va adora decât pe Allah Unicul și nu-I va mai face asociați întru adorare.

Dacă se va spune: "Cum putem să spunem că Allah Preaînaltul se deosebește de făpturile Sale prin faptul că numai El merită adorare, știind că Allah Preaînaltul a atribuit și altora adorarea?"

"Voiți voi prin minciună, alți Dumnezei afară de Allah Preaînaltul?" (Sura As-Saffat: 86).

"Și nu chema alături de Allah un alt Dumnezeu afară de El!" (Sura Al-Qasas: 88).

Răspunsul este că adorația atribuită altcuiva în afară de Allah Preaînaltul este falsă, de aceea această atribuire a fost negată și respinsă în spusele Profeților:

"Noi l-am trimis pe Noe la neamul său,

căruia i-a zis: <O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți un alt dumnezeu în afără Lui!>" (Sura Al-E'araf: 59).

"Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșărtăciune și că Allah este Cel Înalt și Cel mai Mare." (Sura Al-Hajj: 62).

4. Credința în numele și în atributele lui Allah Preaînaltul

Tema numelor și a atributelor lui Allah Preaînaltul a generat dispute între diferite școli care-și susțin apartenența la Islam. Putem enumera principalele trei concepții:

1-Recunoașterea tuturor numelor lui Allah Preaînaltul, fără a recunoaște atributele Sale,

2-Recunoașterea atât a numelor cât și a atributelor Sale,

3-Recunoașterea numelor lui Allah Preaînaltul și o parte din atributele Sale.

Iar unii au exagerat negând chiar și numele lui Allah Preaînaltul, spunând că Allah nu are nici nume nici atribuții.

Prima generație de musulmani care l-au urmat pe Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) și pe companionii lui recunosc atât numele lui Allah Preaînaltul cât și atributele Sale așa cum spune Coranul Cel Sfânt: *"Ale lui Allah sunt numele cele mai*

frumoase! Chemați-L cu ele..." (Sura Al-E'araf: 180).

Aceasta este dovada existenței numelor lui Allah Preaînaltul. În ceea ce privește dovada existenței atributelor lui Allah Preaînaltul sunt chiar spusele Lui: "**Cel mai mareț exemplu**", adică descrierea desăvârșită.

Aceste două versete sunt o dovadă care scot în evidență existența atât a numelor cât și aributelor lui Allah Preaînaltul. Dar, pe lângă aceste versete sunt multe altele, atât în Coran cât și în tradiția Profetului, care arată existența lor într-un mod mai explicit și mai amănunțit.

A doua școală recunoaște numele lui Allah Preaînaltul fără a recunoaște însă atributele Sale, spunând: "Allah Preaînaltul este Atoateauzitor fără să aibe auz, Atoatevăzător fără să aibe văz. Aceste afirmații fiind știute că aparțin școlii Mu'tezile.

A treia școală recunoaște numele lui Allah Preaînaltul și numai o parte din atributele Sale. Recunoaște doar șapte atribute, în timp ce le neagă pe celelalte. Cele șapte sunt: viața, știința, puterea, auzul, văzul, voința, cuvântarea. Acesta spune că le recunoaște doar pe acelea la care s-a ajuns prin intermediul rațiunii.

Și de asemenea, spune că cele existente indică existența, iar existența indică puterea și nu este posibilă existența fără putere, ceea ce este o dovadă a rațiunii. Și mai spune că personalizarea indică voința, ceea ce diferențiază soarele de lună, cerul de pământ. Toate acestea conduc către voință și că Cel Care le-a creat a voit

ca ele să fie astfel. Și aceasta este o dovadă a rațiunii.

Iar dacă vom privi la creație vom vedea că este desăvârșită, creată cu înțelepciune, iar înțelepciunea indică către știință, pentru că neștiința sau ignoranța nu duc către desăvârșire și perfecțiune.

Astfel sunt recunoscute trei atribute: puterea, voința, știința. Apoi au continuat și au spus că aceste trei atribute nu pot exista fără viață așa că au adăugat și atributul de viață și au rămas astfel, auzul, văzul și cuvântarea.

Au spus că dacă s-a dovedit că este viu, atunci cel viu nu poate să fie decât unul care aude, vede sau vorbește, ori unul care e orb, mut sau surd. Iar acestea sunt atribute care arată lipsurile și slăbiciunile în timp ce auzul, văzul, cuvântarea sunt aspecte ale perfecțiunii și astfel au atribuit perfecțiunea lui Allah Cel Viu.

Acestea sunt dovezile lor raționale în urma cărora au recunoscut aceste atribute.

Viziunea noastră față de numele și atributele lui Allah Preaînaltul este de a accepta ceea ce a acceptat Allah Preaînaltul pentru Sine dintre numele și atributele descrise, conform celor spuse de El: ***"Nu este nimic asemenea cu El" (Sura Aș-Şura: 11).***

"Nu-i faceți așadar, semenii lui Allah Preaînaltul" (Sura An-Nehl: 74).

"Oare mai știi tu pe altcineva cu asemenea nume?" (Sura Meryem: 65).

"...Nu-i faceți lui Allah semeni" (Sura Al-Baqara: 22).

În ceea ce privește dovada bazată pe rațiune putem afirma că nu este logic, Creatorul să fie asemănat cu creația Lui, chiar dacă unele atribuite sunt comune amândurora. Atât Creatorul cât și creația există, însă Creatorul există dintotdeauna și este Veșnic, în timp ce creația poate exista și poate să nu mai existe, ea are sfârșit așa cum afirmă Coranul: **"Toți cei care sunt pe pământ sunt trecători/ Va rămâne veșnic [numai] Allah, Cel plin de Slavă și de Cinste."** (Sura Ar-Rahman: 26,27).

Unii dreptcredincioși au spus că dacă recităm versetul: **"Tot ceea ce există pe el (pământ) e trecător"** să nu ne oprim doar la el, ci să continuăm cu următorul verset: **"Și va rămână Fața Domnului tău, cea măreață și generoasă"** pentru a face deosebirea, în mod clar, între Creator și creație.

Ce îi răspundem celui care spune că el are față așa cum și Allah Preaînaltul o are și că nu-și poate imagina fața lui Allah Preaînaltul decât asemănând-o cu fața omului? Această interpretare este greșită pentru că "Fața" din acest verset este atribuită lui Allah Preaînaltul, iar atributul este în funcție de cui îi este atribuit. Astfel, fața lui Allah Preaînaltul i se potrivește Lui, iar fața omului i se potrivește doar omului. De asemenea, putem să-i spunem că atât omul, leul, cât și șoarecele au față. Poate

semăna fața omului cu cea a șoarecelui sau a leului? Fără îndoială că nimeni nu va spune că fața omului se aseamănă cu cea a leului sau cu cea a șoarecelui.

În concluzie, atributele depind de cel căruia îi sunt atribuite. Așadar recunoașterea atributelor lui Allah Preaînaltul nu implică asemănarea dintre Creator și creaturile Sale, demonstrate atât în sursele Islamului cât și prin logică.

Atributele lui Allah Preaînaltul nu pot fi descrise, nici nu pot fi exprimate prin cuvinte, având ca dovadă spusele lui Allah Preaînaltul :

"El știe ceea ce se află în fața lor și ceea ce se află în urma lor, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința." (Sura Taha: 110).

"...Și ei nu pricep nimic din știința sa..." (Sura Al-Baqara: 255).

"Spune: <Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute -, precum și păcatul, neîndreptățirea [altora] sau să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.>" (Sura Al-E'araf: 33).

"Și nu urma [lucrul despre] care nu ai cunoștință! Auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat." (Sura Al-Isra': 36).

Iar cine descrie atributele lui Allah Preaînaltul este ca și când ar spune în legătură cu El ceea ce nu știe.

Dovada logică este că nu poate ști nimeni descrierea sau felul unui lucru fără a-l vedea sau a vedea un alt lucru asemănător lui, ori fără să fi avut o vestire autentică.

De exemplu: Dacă am văzut un casetofon, pot să-l descriu, pentru că l-am văzut cu ochii mei. Iar dacă am văzut un lucru asemănător, cum ar fi, o mașină modelul 1988, descriindu-mi-se caracteristicile ei. În acest caz îmi pot imagina această mașină chiar dacă n-am mai văzut-o, pentru că știu cum arată o mașină.

Exemplu de vestire autentică: dacă vine o persoană și-mi spune despre o turmă de oi cu caracteristicile și semnele cutare eu mi le pot imagina prin intermediul unei vești autentice.

Dacă este să se aplice aceste trei reguli logice în cazul atributelor lui Allah Preaînaltul nu vom reuși să cunoaștem atributele Sale, pentru ca noi nu l-am văzut, n-am văzut nici un lucru asemenea Lui și nici n-am fost vestiți în legătură cu El.

De aceea, răspunsul unor teologi la întrebarea: "Cum coboară Allah Preaînaltul în cerul pământului?" este că Allah Preaînaltul ne-a vestit că El coboară, fără să ne vestească cum coboară. Iar noi trebuie să acceptăm ceea ce ne-a fost transmis și să nu vorbim despre ceea ce nu ne-a fost transmis. Asemenea acestui răspuns este și cel al Imamului Malik la întrebarea despre felul înălțării lui Allah Preaînaltul pe tron: "Înălțarea este știută, felul ei

este neștiută, credința în acest lucru este obligatorie, iar întrebarea despre ea este o erezie."

Așadar cine întreabă despre felul atributelor lui Allah Preaînaltul este născocitor, iar datoria lui este să creadă în ceea ce i-a fost transmis și să nu vorbească despre ceea ce nu i-a fost transmis.

II. CREDINȚA ÎN ÎNGERI

Îngerii reprezintă lumea nevăzută pe care Allah Preaînaltul a creat-o din lumină. ***"Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească."*** (Sura *Al-Enbiya': 20*)

Îngerii au fost creați doar pentru a-L adora și pentru a împlini poruncile lui Allah Preaînaltul.

"Și nu se răzvrătesc împotriva Lui în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește." (Sura *At-Tehrim: 6*).

Credința în îngeri reprezintă unul din cele șase principii de bază ale credinței, iar cine neagă existența lor devine necredincios pentru că dezminte ceea ce a transmis Allah Preaînaltul, Profetul și comunitatea musulmană.

Cum trebuie să credem în îngeri?

Credem în primul rând în numele lor, transmise prin revelații. De exemplu: Gibriil, Mikail, Israfil, Malik,

Ridwan, Îngerul Morții, Munkir și Nekiir.

În al doilea rând, credem în sarcinile lor. De exemplu: Gibriil, Mikail, Israfil sunt însărcinați cu aspecte ce țin de fapte.

Gibriil este însărcinat cu transmiterea revelației de la Allah Preaînaltul la Profeți.

***"A coborât cu el Duhul cel credincios/ Peste inima ta, pentru ca tu să fii dintre prevenitori./ Într-o limbă arabă limpede."* (Sura Aș-Şuara:193-195).**

Israfil este însărcinat cu suflatul în trâmbiță în Ziua Judecării, după care toate făpturile vor învia.

Mikail este însărcinat cu culturile pământului și cu ploaia ce dă viață pământului.

De aceea Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) îi amintea pe toți aceștia în rugăciunea sa de începere a rugăciunii de noapte: *"O, Allah, Stăpânul lui Gibriil, Mikail, Israfil, Cel Care a creat cerurile și pământul, Cunoscătorul celor văzute și nevăzute, Tu faci judecată între robii Tăi în ceea ce au avut păreri diferite, călăuzește-mă spre dreptate prin voia Ta, căci Tu călăuzești pe cine voiești spre calea cea dreaptă."*

Malik este însărcinat cu Focul conform spuselor lui Allah Preaînaltul: ***"Și ei vor striga: <O, Malik! Să ne piardă Domnul tău! (pentru a scăpa de chinuri)> Iar el le va răspunde: <Voi veți rămâne astfel [veșnic]>."* (Sura Az-Zukhruf: 77).**

Ridwan este însărcinat cu Paradisul, dar numele său nu este atât de sigur și de autentic cum este cel al lui Malik, însărcinat cu Iadul. Dar el este recunoscut cu acest nume în rândul marilor învățați și Allah știe cel mai bine.

Se spune că numele Îngerului Morții este Azrail cu toate că nu avem o dovadă autentică. Acest nume de Azrail a parvenit din sursele creștinilor și evreilor, nume în care musulmanii nu trebuie să creadă fiind mai bine să-l numim exact așa cum l-a numit Allah Preaînaltul: **"Spune: <Vă va lua Îngerul Morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi la Domnul vostru.>" (Sura As-Sejde: 11).**

Munkir și Nekeer sunt cei doi îngeri care îl vor lua la întrebări pe om în mormânt, conform unei relatări a Profetului. Ei îl vor întreba despre Stăpânul lui, despre religia lui și despre Profetul lui.

În al treilea rând, credem în descrierea lor. S-a relatat că Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) l-a văzut pe Gibril așa cum l-a creat Allah Preaînaltul. El are 600 de aripi care acoperă orizontul, ceea ce demonstrează imensitatea lui.

Dar cu toate acestea, el se poate preschimba și în alte forme așa cum s-a preschimbat o dată într-un bărbat îmbrăcat cu haine de un alb imaculat având un păr foarte negru conform relatării transmise de Profet și pe care am expus-o și la începutul cărții. Dar el nu poate lua înfățișarea unui om decât cu voia lui Allah Preaînaltul, ca

în cazul în care Gibriil s-a preschimbat într-un bărbat și s-a arătat Mariei, fiica lui Imran conform versetului: ***"Și a pus între ea și el un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat."*** (Sura Meryem: 17).

Unul dintre cele mai importante noțiuni în care trebuie să credem este că fiecare persoană are doi îngeri care îi scriu faptele:

"Când cei doi primitori primesc, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga,/Și el nu va rosti nici un cuvânt, fără să aibe lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie]." (Sura Qaf: 17,18).

Așadar, fiecare musulman trebuie să știe că îi sunt notate toate faptele sale, atât cele mici cât și cele mari, până și vorbele sale. De aceea, musulmanul trebuie să fie atent și să nu săvârșească fapte urâte, să-și controleze limba ca să nu i se scrie vorbe, care vor fi împotriva sa în Ziua Judecății. Zi în care, fiecărui individ i se va arăta cartea în care au fost scrise toate faptele și spusele sale.

"Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă./ [Și i se va zice]: <Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!>" (Sura Al-Isra': 13,14).

III. CREDINȚA ÎN CĂRȚI

Credința în cărțile pe care Allah Preaînaltul le-a revelat trimișilor reprezintă al treilea element al credinței: *"Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța..." (Sura Al-Hadid: 25).*

"Oamenii au fost [la început] o singură comunitate. Și i-a trimis Allah pe Profeteți, vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecata între oameni, acolo unde ei se aflau în vrajbă." (Sura Al-Baqara: 213)

Cum trebuie să credem în cărțile revelate de către Allah Preaînaltul?

Să credem în denumirile cărților așa cum au fost denumite de Allah Preaînaltul: Quran, Teurat, Ingiil, Zebur, tăblițele lui Ibrahim și ale lui Musa, și să credem în cărțile care n-au fost amintite, pentru că Allah Preaînaltul nu-i neglijează pe robii Săi, lăsându-i în rătăcire fără să le trimită cărți pentru călăuzirea lor.

De asemenea, trebuie să acceptăm tot ceea ce a fost menționat în aceste cărți divine. Dar asta nu înseamnă să credem în tot ceea ce este scris în ele în momentul de față pentru că ele au suferit modificări, ci trebuie să credem în cele menționate în Teurat (Tora), Ingiil (Evanghelia), Zebur sau paginile lui Ibrahim în

faza inițială, atunci când au fost revelate de către Allah Preaînaltul.

De exemplu: În paginile lui Ibrahim scrie că o persoană nu va răspunde pentru păcatul altei persoane și că fiecare nu va obține decât ceea ce a împlinit în această lume. Acest lucru îl aflăm prin intermediul Quranului: ***"Dar voi alegeți viața din această lume./ Însă Viața de Apoi este mai bună și este dăinuitoare./ Aceasta se afla și în foile cele vechi./ În foile lui Avraam și ale lui Moise."*** (Sura Al-E'Alaa: 16-19).

"Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise/ Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite]/ Că nici un suflet nu va purta povara altuia/ Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit/ Și că agoniseala lui se va vedea,/ Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?" (Sura An-Nejm: 36-41).

Așadar, trebuie să credem în veștile autentice, menționate în aceste cărți.

În privința legislațiilor cuprinse în aceste cărți trebuie să procedăm în felul următor: să acceptăm și să aplicăm cele menționate în ultima carte divină, Quranul și de asemenea, să aplicăm legislațiile celorlalte cărți divine, dacă acestea, sunt conforme celor din Quran, iar dacă acestea contrazic legislațiile menționate în ultima carte divină, nu le mai aplicăm, din cauză că ele au fost anulate prin înlocuirea cu legislația ultimei cărți. În cazul

în care legile menționate în aceste cărți nu sunt contrare celor din Quran dar nici nu-și au echivalentul în el, teologii musulmani au avut păreri diferite. Unii au spus că acestea reprezintă legi și pentru noi, musulmanii, iar alții au avut o părere contrară.

Cei care au spus că ele reprezintă legislație și pentru musulmani s-au bazat pe spusele lui Allah Preaînaltul:

"Pe aceștia i-a călăuzit Allah. Așadar urmează îndrumarea lor! Spune: <Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată! Acesta nu este decât un îndemn pentru toate lumile." (Sura Al-En'am: 90).

"În istoria lor a fost pildă pentru cei dăruiți cu minte." (Sura Iususuf: 111).

De asemenea, ei s-au bazat pe faptul că, dacă nu erau valabile și pentru musulmani, menționarea acestora în Sfântul Quran ar fi fost în zadar, fără nici un fel de folos. Aceasta fiind părerea cea mai puternică, conform căreia ele sunt valabile și pentru legislația islamică.

Următorul verset conține exemple din Quran care argumentează înlocuirea și anularea legilor menționate în celelalte cărți divine prin legile din Quran:

"Iar acelor care s-au iudizat le-am oprit Noi pe toate cele cu o unghie, iar de la bovine și ovine le-am oprit Noi grăsimile, în afără de ceea ce poartă pe spatele lor sau este în măruntaie sau se amestecă între oase. Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărădelegea lor și Noi

spunem Adevărul." (Sura Al-En'an: 146).

Astfel aflăm că Allah Preaînaltul le-a interzis evreilor animalele cu unghii cum ar fi cămila, așa cum le-a interzis și animalele care n-au degetele de la picioare despicate, cum ar fi vitele, oile. De asemenea le era interzisă grăsimea lor, în afară de ceea ce poartă pe spatele lor sau se afla în măruntaiele lor.

Exemplu de versete care cuprind legislații menționate în celelalte cărți divine, dar care sunt valabile și pentru Legislația Islamică: ***"O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!" (Sura Al-Baqara: 183).***

"Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise/ Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite]/ Că nici un suflet nu va purta povara altuia/ Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit" (Sura An-Nejm: 36-39).

Exemple din legislațiile anterioare care nu au fost anulate de legislația Islamului. Un astfel de exemplu este judecata Profetului Suleiman între cele două femei, care susțineau amândouă că același copil îi aparține. În această situație, Suleiman a cerut un cuțit spunând că vrea să împartă copilul în două părți egale și să le dea fiecareia dintre ele o câte o parte. În final, el i-a dat copilul aceleia care s-a împotrivit acestui lucru, chiar dacă era mai tânără

ca cealaltă, împotrivirea ei fiind dovada că ea este mama copilului.

Un astfel de exemplu nu a fost menționat în legislația islamică în această formă însă, o regăsim în învățăturile ei.

IV. CREDINȚA ÎN TRIMIȘII LUI ALLAH PREAÎNALTUL

Credința în trimișii lui Allah Preaînaltul este de asemenea unul dintre elementele de bază ale credinței. Trimișii pot fi atât dintre oameni cât și dintre îngeri.

Allah Preaînaltul spune în Sfântul Quran:

"Acesta este cuvântul unui trimis darnic,/ Înzestrat cu mare putere, cu vază la Stăpânul Tronului." (Sura At-Tekuir: 19,20) În acest verset se are în vedere prin trimis, îngerul Gibriil (pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!).

Iar în alt verset, Allah Preaînaltul spune:

"El este Cuvântul unui Trimis nobil./ Și nu este cuvântul unui poet! Însă voi nu credeți decât prea puțin!" (Sura Al-Haqqa: 40,41). Aici se are în vedere prin trimis, Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem).

În cazul de față, credința în trimișii lui Allah Preaînaltul, se referă doar la trimișii care au o origine

pământeană, pentru că, credința în trimișii din rândul îngerilor face parte din credința în îngeri.

Teologii musulmani au definit trimișii ca fiind persoane cărora li s-a transmis revelația și li s-a poruncit propovăduirea ei oamenilor. Primul trimis este Nuh (pacea lui Allah fie asupra lui!), iar ultimul este Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) conform spuselor lui Allah Preaînaltul:

“Noi ți-am trimis ție revelație așa cum le-am trimis și lui Noe și Profeților de după el.” (Sura An-Nisaa': 163). Iar dovada că Muhammed este ultimul trimis sunt spusele lui Allah Preaînaltul: ***“Muhammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atotștiutor.” (sura Al-Ahzab: 40).***

În cazul în care cineva întreabă dacă Adam este Trimis sau nu, răspunsul este că el nu este Trimis, ci el este Profet. În acest sens, într-una din relatări, Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a fost întrebat dacă Adam a fost Trimis, iar el a spus că este Profet. Dovada acestui fapt este și versetul: ***“Oamenii au fost [la început] o singură comunitate. Și i-a trimis Allah pe Profeți, vestiitori și prevenitori...” (Sura Al-Baqara: 213).*** Și de asemenea, relatarea Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) în care se spune că: ***“Oamenii vor merge la Nuh și îi vor spune: <Tu ești primul Trimis pe care l-au avut oamenii>”.*** Aceasta fiind

o dovadă clară a celor afirmate.

Cum trebuie să credem în Trimișii lui Allah?

Să credem în numele lor, așa cum ni s-a revelat, să credem în veștile pe care le-au transmis și să credem în autenticitatea celor afirmate de ei. Iar cei cărora nu le cunoaștem numele, trebuie să credem în ei, în modul general, pentru că Allah Preaînaltul nu ne-a vestit toate numele lor, conform versetului: *"Noi am trimis și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit."* (Sura Ghafir: 78).

În ceea ce privește recunoașterea și valabilitatea legislațiilor trimișilor anteriori, situația este identică cu cea din cazul legislațiilor din cărțile divine anterioare.

Dacă cineva întrebă: "Cum putem spune că Muhammed este ultimul Trimis știind că Isa (Isus-pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!) va veni a doua oară pe pământ aproape de Ziua Judecății?"

Răspunsul este că Isa (Isus-pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!) nu va reveni ca Trimis, pentru că el și-a dus la capăt profeția înainte de trimiterea lui Muhammed. De asemenea, el nu va reveni cu altă legislație, ci va reveni pentru a întări legislația Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem).

V. CREDINȚA ÎN ZIUA JUDECĂȚII

Credința în Ziua Judecării este al cincilea element de bază al credinței. Omul trece treptat prin mai multe faze. Prima fază este cea a inexistenței: ***"Oare nu a avut omul parte de o bucată de timp când el nu era ceva vrednic de a fi pomenit."*** (Sura *Al-Insan: 1*).

Apoi urmează faza creării embrionului în pântecul mamei, apoi ajuns la vârsta pubertății, omul începe să fie responsabil pentru acțiunile sale, apoi urmează faza de așteptare a Zilei Judecării în mormânt, apoi urmează ultima fază, cea a Vieții de Apoi, care începe cu Ziua Judecării.

Fără îndoială că faza petrecută de om în pântecul mamei este inferioară fazei în care se naște, învață, i se dezvoltă văzul, auzul, se află în interacțiune. ***"Allah v-a scos pe voi din pântecul mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori."*** (Sura *An-Nehl: 78*).

Cu toate acestea omul este supus unor încercări mai ușoare sau mai grele ceea ce arată că și această fază este caracterizată de lipsuri.

Dacă acum ești tânăr și puternic, cu siguranță vei gusta una din cele două: ori moartea ori bătrânețea. Așadar, viața este trecătoare și, de aceea, în limba arabă i se spune "dunya" de la cuvântul "denu" care înseamnă

"aproape", adică viața în această lume este aproape de Cea de Apoi. De asemenea, se află în inferioritatea Vieții de Apoi, din cauza imperfecțiunilor ei.

Iar faza în care omul se afla în așteptarea Zilei Judecării, în mormânt, este mai completă decât cea a vieții, pentru că este mai stabilă. Astfel, dacă omul este unul dintre cei desemnați Raiului, el va avea un mormânt plin de binefaceri și i se va deschide ușa către Rai, lucruri pe care nu le-a avut în viața lumească. În ceea ce privește Lumea de Apoi, acolo i se va oferi omului o viață desăvârșită ceea ce nu se poate compara cu cea lumească.

Cum trebuie să credem în Ziua Judecării?

Credința în Ziua Judecării înseamnă să credem că oamenii vor fi readuși la viață pentru a da socoteală pentru faptele lor, să credem în tot ceea ce a amintit Quranul și Tradiția Profetului despre această zi.

În Quranul Cel Sfânt, Ziua de Apoi este descrisă prin însușiri impresionante. Amintim una dintre acestea: ***"O, voi oameni buni! Fiți cu grijă față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător./ În ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare muiere care alăptează de cel pe care ea îl alăpta și fiecare muiere însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar pedeapsa lui Allah va fi aspră."*** (Sura Al-Hajj: 1,2).

Amintirea numeroaselor însușiri ale acestei zile în Quran și în Tradiția Profetului arată importanța deosebită precum și spaima de ea.

Așa cum a spus învățatul Islamului, Ibn Teimiye, în cartea sa "Credința în Ziua de Apoi" nu se restrânge numai la crezul că această zi va fi după reîntoarcerea la viață, ci ea implică credința în tot ceea ce ne-a transmis Profetul despre tot ce se va întâmpla cu omul, după moarte.

a. Încercarea din mormânt

Primul lucru care i se întâmplă omului după moarte este încercarea din mormânt, unde fiecare om este încercat, chiar dacă a fost îngropat în pământ, a fost aruncat în apele mării, l-au mâncat animalele sălbatice sau a fost ars și împrăștiat de vânturi. În aceste momente, el va fi întrebat despre trei lucruri: "Cine este Stăpânul tău?" "Care este religia ta?" "Cine este Profetul tău?"

În ceea ce-l privește pe dreptcredincios, el va răspunde că Stăpânul lui este Allah Preaînaltul, religia îi este Islamul, iar Profetul este Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem). În acel moment, se va striga din ceruri: "Robul meu a crezut". Apoi mormântul i se va lărgi atât cât îi permite privirea, va avea un așternut din Paradis și i se va deschide o ușă spre Paradis de unde îi vor veni binefacerile acestuia.

În cazul în care cel întrebat este necredincios sau

este ipocrit, el nu va putea răspunde la întrebări și va spune: "Ăă, ăă, nu știu, i-am auzit pe oameni spunând ceva, așa cum am repetat și eu."

Meditează la sunetele: "Ăă, ăă" pe care le vociferează cel necredincios! Acest lucru arată că el parcă își aduce aminte de ceva, însă nu-l poate rosti. Iar această stare este mai dureroasă decât cea în care nu ai nici un fel de știință despre acel lucru.

Trebuie să credem în această încercare din mormânt, pentru că face parte din credința în Ziua de Apoi. Dacă cineva spune: "Cum poți să spui că încercarea din mormânt face parte din credința în Ziua de Apoi știind că ea se întâmplă în această lume? Răspunsul: "Dacă omul a murit, pentru el a sosit Ziua de Apoi."

b. Pedepsa și binefacerile din mormânt

Credința în Ziua de Apoi implică și crezul în pedeapsa din mormânt și în binefacerile din el. Acest lucru este dovedit de următoarele versete: "**Astfel îi răsplătește Allah pe cei evlavioși! Celor buni, cărora le i-au sufletele, îngerii le vor zice: <Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!>**" (Sura An-Nehl: 31,32).

O altă dovadă sunt spusele lui Allah Preaînaltul: Îngerii le spun celor cărora le-au luat viața cu bunătate în clipa morții: "***Pacea fie asupra voastră, intrați în Paradis!***". Aceștia chiar dacă n-au intrat în Paradis a

cărui întindere este cât cerurile și pământul, au intrat în mormânt, unde au parte de binefacerile din Paradis.

Allah Preaînaltul spune: ***"Și cum va fi când [sufletul] va ajunge în gât?/ Și voi veți privi în vremea aceea,/ Fiind Noi mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări./ De ce, dacă voi credeți că nu aveți de dat socoteală,/ Nu-l duceți înapoi, dacă voi sunteți întru adevăr?/ Dacă [acesta] este dintre cei apropiați [de Allah],/ Atunci el va avea odihnă, îndurare și Grădini cu plăceri."*** (Sura Al-Waḡia: 83-89).

Aceasta se întâmplă când sufletul ajunge la beregata omului. Acestea sunt bucuriile pe care le trăiește omul în mormânt, ba chiar el va gusta din ele chiar și înainte ca sufletul să părăsească trupul. I se va spune sufletului: "Ieși tu, o, suflet liniștit, ieși spre iertarea și mulțumirea lui Allah Preaînaltul." Astfel sufletul va ieși foarte ușor.

Există multe relatări ale Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) în care se menționează că omul va avea parte de binefaceri în mormânt.

De asemenea, și pedeapsa din mormânt este dovedită de Quran și de Tradiția Profetului. În acest sens, Allah Preaînaltul spune cu privire la Faraon și tovarășii săi: ***"Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara. Iar în ziua când va sosi Ceasul, [se va zice]: <Faceți să intre clanul lui Faraon la pedeasa cea mai aspră!>"*** (Sura Ghafir: 46).

"Sunt expuși lui (focului) dimineța și seara" acest lucru are loc înainte de Ziua Judecării.

"Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuți în chinurile morții, în vreme ce îngerii întind mâinile lor, [zicând]: <Lăsați să iasă sufletele voastre!>" (Sura Al-En'am: 93).

Este ca și când aceștia nu vor să-și predea sufletele, pentru că vor fi pedepsiți și nici sufletele nu vor să iasă, de teama avertizărilor lui Allah Preaînaltul.

"Însă dacă el va fi dintre cei care tăgăduiesc și sunt în rătăcire,/Atunci va avea el sălaş în apa clocotită/Și în Focul Iadului." (Sura Al-Waqia: 92-94).

Cu toții spunem în timpul Rugăciunii, conform celor relatate de Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) *"O, Allah cer ocrotirea Ta de pedeapsa din Ziua de Apoi și de cea din mormânt"*. Aceasta fiind o dovadă a existenței pedepsei în mormânt.

Pedeapsa din mormânt va fi resimțită numai de trup sau și de suflet?

În principiu, pedeapsa din mormânt este resimțită numai de suflet, dar poate fi resimțită și de trup. Cu toate acestea, faptul că pedeapsa se va exercita asupra sufletului, nu înseamnă că trupul nu va simți nimic, ba chiar trebuie să simtă ,ori pedeapsa, ori binefacerea, chiar și mod indirect.

Trebuie să știm că pedeapsa și binefacerea din mormânt sunt diferite de pedeapsa și binefacerea

cunoscută în timpul vieții. Pedeapsa și binefacerea din această viață se exercită asupra trupului, influențând astfel și sufletul, iar în mormânt va fi cu totul invers.

Dacă cineva ar întreba: "Cum poți spune că mormântul devine atât de îngust pentru necredincios încât îi schimbă formele trupului, știind că dacă am dezgropa un mormânt vom găsi trupul și mormântul neshimbat?"

Răspunsul este: pedeapsa din mormânt este resimțită în principiu de suflet și nu este o pedeapsă resimțită de trup, iar dacă ar fi fost altfel n-ar fi făcut parte din credința în cele nevăzute și ca urmare n-ar avea nici un folos, pentru că acest lucru face parte din cele neștiute, legate de suflet.

În timp ce omul doarme în pat, el poate visa că este în picioare, merge, etc. dar, cu toate acestea, trupul rămâne nemișcat. Așadar, aspectele legate de suflet sunt diferite de cele legate de trup.

c. Reînvierea

Ceea ce face parte din credința în Ziua Judecării este și reînvierea oamenilor desculți, goi și necircumciși. Iar prin reînviere, se are în vedere, reîntoarcerea la viață și recrearea.

"El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: <Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?>/ Spune: <Le dă viață Acela care le-a creat

pe ele prima oară, căci El este bine știutor al întregii firi.>" (Sura Yasin: 78,79).

"Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou." (Sura Al-Enbiya': 104).

Dacă omul ar fi creat din nou, ar însemna că trupul său, care a săvârșit păcate în viața lumească va rămâne nepedepsit, pedepsind în locul lui pe un altu,l ceea ce nu este drept.

Astfel, atât revelația cât și rațiunea, dovedesc că reînvierea nu va avea loc în urma unui proces de recreare ci a unuia de reînțoarcere.

La întrebarea: "Dar cum va fi reîntors omul la viață după ce trupul său va fi mâncat de viermi, carnea și oasele transformându-se astfel în țărână? Răspunsul este foarte simplu. Allah Preaînaltul este Atotputernic, iar atunci când El voiește existența unui lucru spune: "fii!" și lucrul acela există. Așadar, Allah Preaînaltul le pouncește trupurilor putrezite să reînvie și acestea vor reînvia.

Când Aișa (Allah Preaînaltul să fie mulțumit de ea!) a auzit că oamenii vor reînvia desculți, goi și necircumciși a întrebat: "Bărbații și femeile se vor uita unii la alții?" Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) i-a răspuns că oamenii vor fii atât de preocupați de starea lor, încât nici nu se vor gândi la asta. Ei nu se vor uita unii la alții în acea zi, conform celor spuse de Allah Preaînaltul: ***"În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,/ De mama lui, de tatăl lui,/ de soția lui, de copiii lui!/ În***

Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns." (Sura 'Abese: 34-37). Omul va fugi până și de familia și rudele sale.

"Iar când se va sufla în trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba întreolală." (Sura Al-Mu'minun: 101).

d. Apropierea soarelui de oameni în Ziua Judecății

Apropierea soarelui de oameni în Ziua de Apoi face parte de asemenea, din credința în Ziua judecății. Conform relatărilor, distanța dintre soare și oameni va fi de aproximativ o milă.

La întrebarea: "Cum va fi posibilă apropierea soarelui atât de mult de oameni în Ziua Judecății știind că, în momentul de față, dacă soarele s-ar apropia încă puțin de pământ, acesta ar fi ars."

Răspunsul este: Musulmanul trebuie să creadă în lucrurile necunoscute care i-au fost transmise prin intermediul revelației fără să întrebe cum. Aceasta este o regulă generală cu privire la toate prevestirile transmise prin intermediul revelației. Pentru că aceste aspecte depășesc imaginația omului și, de aceea, trebuie să credem în acestea fără să întrebăm "cum" și "de ce".

Un alt răspuns ar putea fi acela că oamenii vor fi reîntorși la viață având alte înșușiri, diferite de cele din viața lumească. Astfel, aceștia vor aștepta o zi care

echivalează cu cincizeci de mii de ani, fără să bea și fără să mănânce, ceea ce nu este posibil în această viață.

e. Tragerea oamenilor la socoteală pentru faptele lor

Acest crez face parte de asemenea, din credința în Ziua de Apoi. Zi pe care Allah Preaînaltul a numit-o și Ziua Socotelii pentru că în acea zi fiecare om va da socoteală pentru faptele sale.

La întrebarea: "Tragerea la socoteală va fi amănușită așa cum negustorul îl trage la socoteală pe celălalt negustor până la ultimul ban?" Răspunsul este: Nu! Credinciosul nu va avea parte de o astfel de socoteală, ci ea va fi una generoasă prin care Allah Preaînaltul îi expune faptele cu scopul de a i le reaminti, după care îi va spune: "*Eu ți-am acoperit păcatele în viața lumească, iar acum ți le voi ierta.*"

Nimeni din această lume nu este fără de păcate, indiferent că e vorba de păcate ascunse făcute cu sufletul și cu gândul sau de păcate făcute la vedere. În timp ce noi îi considerăm credincioși pe unii oameni, aceștia pot ascunde exact opusul în suflet.

"El [Allah] cunoaște hainia din ochi și ceea ce ascund piepturile." (Sura Ghafir: 19).

În ceea ce privește tragerea la socoteală a necredincioșilor, aceasta va fi diferită de cea la care au fost supuși cei credincioși. Acestora li se va spune: "Ai

făcut asta și asta..." iar când vor nega cele săvârșite vor depune mărturie împotriva lor limbile, mâinile, picioarele, până și pielea lor: **"Și vor grăi ei către pieile lor: <De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?>, iar ele le vor răspunde: <Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El veți fi aduși înapoi! / Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră, ochii voștri și pielile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți, / Această închipuire pe care voi ați avut-o despre Domnul vostru v-a dus la pieire pe voi și ați ajuns să fiți printre cei pierduți!>" (Sura Fussilat: 21-23).**

Acestora li se vor expune cele săvârșite și li se va striga lor: **"Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocoște pe seama lui Allah minciună? Aceia vor fi aduși dinaintea Domnului lor și vor zice martorii: <Aceștia sunt cei care au mințit împotriva Domnului lor!> Blestemul lui Allah asupra nelegiuiților." (Sura Hud: 18).**

Aceasta este diferența dintre judecata celor credincioși și a celor necredincioși!

Întrebare: "Vor fi oameni care nu vor da socoteală?"

Răspunsul: Da, conform spuselor Profetului, în Paradis vor intra șaptezeci de mii de oameni fără a da socoteală și fără să fie pedepsiți.

f. Balanța

Crezul în Balanță face parte de asemenea, din credința în Ziua de Apoi. Allah Preaînaltul spune în Sfântul Quran: *"Și cântărirea în ziua aceea va fi dreaptă, iar aceia ale căror talere vor atârna mai greu, aceia vor fi cu izbânda."* (Sura E'araf: 8).

"În ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și nici un suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin." (Sura Al-Enbiya': 47)

În Ziua Judecării faptele vor fi puse în balanță, faptele bune pe un taler iar păcatele pe celălalt.

"Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea/ După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea." (Sura A-Zelzele: 7,8)

Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Două cuvinte care sunt ușor de rostit sunt iubite de Cel Milostiv, însă cântăresc greu în Balanță. Acestea sunt: Subhanallahi ue bihamdihi, Subhanallahil-Aziim."

Întrebări cu privire la Balanță:

A. "Cum pot fi cântărite faptele, știind că ele sunt însușiri ale celor care le împlinesc?"

Răspunsul: Așa cum am precizat mai devreme, datoria noastră este de a crede în aspectele ce țin de necunoscut, fără a întreba despre felul acestora. Cu toate acestea, teologii musulmani au răspuns la această

întrebare spunând că faptele se vor transforma în corpuri care vor cântări mai mult sau mai puțin. În acest sens, Profetul Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: *"În Ziua Judecății, moartea se va transforma într-un berbec. Apoi, oaspeții Paradisului vor fi chemați: <O, voi, oaspeți ai Paradisului!> Aceștia se vor întreba și vor spune: <Ce s-a întâmplat?> Apoi vor fi chemați oaspeții Iadului: <O, voi, oaspeții Iadului!> Aceștia se vor întreba și vor spune: <Ce s-a întâmplat?> Apoi va fi adusă moartea în chip de berbec și vor fi întrebați: <Îl cunoașteți pe acesta?> Aceștia vor răspunde: <Aceasta este moartea!> Apoi berbecul va fi sacrificat între Paradis și Iad și se va spune: <O, voi, oaspeți ai Paradisului aveți parte de Paradis fără de moarte și, o, voi oaspeți ai Iadului aveți parte de Iad fără de moarte>".* Cu toții știm că moartea este o însușire, însă Allah Preaînaltul o va transforma în Ziua Judecății într-un corp asemenea celorlalte fapte.

B. "Este o singură Balanță sau sunt mai multe?"

Teologii musulmani au avut păreri diferite cu privire la acest lucru datorită faptului că unele versete au menționat Balanța atât la singular cât și la plural.

"...Noi vom pune balanța cea dreaptă..." (Sura Al-Enbiya': 48).

"Aceia ale căror balanțe vor atârna mai greu, aceia vor fi cei fericiți." (Sura Al-Mu'minun: 102)

De asemeenea, Balanța a fost menționată la

singular și în spusele Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) : "Grele în Balanță..."

Unii teologi au spus că Balanța este una singură, însă s-a folosit la plural datorită mulțimii faptelor care se cântăresc sau datorită numărului mare de neamuri cărora li se vor cântări faptele: comunitatea lui Muhammed, a lui Isa, a lui Moise. Iar cei care au spus că pot fi mai multe Balanțe au argumentat acest lucru spunând că fiecare comunitate are Balanța ei sau că ritualurile obligatorii vor fi cântărite cu o Balanță, iar cele opționale vor fi cântărite cu alta.

Dar se pare că Balanța este una singură, fiind menționată la plural datorită multitudinii de fapte cântărite.

g. În mânărea cărților

Înmânarea cărților face parte din credința în Ziua de Apoi. Conform acestui crez, fiecare om își va primi propria carte, însă unii o vor primi din partea dreaptă iar alții din partea stângă. Allah Preaînaltul a spus în acest sens în Sfântul Quran: *"În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui, el va zice: <Țineți, citiți cartea mea! / Eu am crezut că voi primi răsplata mea!> / Și el va avea parte de o viață plăcută / Într-o Grădină înălțată / Cu roadele ei atârând în jos. / <Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute!> / În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea*

sa în stânga lui, acela va zice: <Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea/ Și de nu aș fi știut care este răsplata mea!>" (Sura Al-Haqqa: 19-26).

În timp ce dreptcredincioșii le vor arăta cu bucurie celorlalți cărțile pe care le-au primit, necredincioșii -Allah Preaînaltul să ne ferească de acest lucru- vor spune cu regret: "Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea/ Și de nu aș fi știut care este răsplata mea!>" (Sura Al-Haqqa: 25-26).

Aceste cărți cuprind tot ceea ce au făcut oamenii, așa cum ne spune Allah Preaînaltul în Sfântul Quran: ***"Dar nu! Voi nu credeți în Ziua Judecății!/ Însă peste voi sunt veghetori/ Ei știu ce faceți voi."*** (Sura Al-Infitar: 9,10).

În aceasta situație i va spune omului: ***"[Și i se va zice lui]: <Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!>"*** (Sura Al-Isra: 14).

Musulmanii trebuie să creadă în existența acestor cărți, precum și în faptul că acestea se vor împărți oamenilor în funcție de faptele lor. Cei care au împlinit fapte bune și au izbândit vor primi cartea în mâna dreaptă, iar cei care au păcătuit și au fost pierduți, vor primi cartea în mâna stângă.

Întrebarea: "De ce Allah Preaînaltul a spus într-un alt verset că unii vor primi cartea pe la spate?: ***"Însă în ce-l privește pe acela căruia cartea sa i se va da prin spatele său."*** (Sura Al-Inșiqaq: 10)." Răspunsul este:

Aceștia vor primi cartea tot în mâna stângă fiindu-i adusă mâna în spate ca pedeapsă pentru ei, din cauza faptelor săvârșite de ei în această viață. Astfel, aceștia primesc cartea pe la spate, așa cum și ei au lăsat Cartea lui Allah Preaînaltul în spate, în timpul vieții.

h. Bazinul

Crezul în Bazinul Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) face parte din credința în Ziua Judecării. Fie ca Allah Preaînaltul să ne facă dintre cei care vor bea din acest Bazin! Acest Bazin este foarte mare, astfel încât mergi în lungimea și în lățimea lui timp de o lună, apa lui este mai albă decât iaurtul și mai dulce decât mierea și mai frumos mirositoare decât moscul. Cine va bea din acest Bazin nu-i va mai fi sete niciodată. Apa ei provine din râul Keuser prin două canale, care i-au fost date Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) în Paradis, și din care curge apa spre Bazin, rămânând astfel mereu plin. Din acest Bazin vor bea dreptcredincioșii în apropierea Zilei Judecării, atunci când va fi foarte cald, iar oamenii vor fi stresați din cauza grijilor din acea Zi.

i. Mijlocirea

Mijlocirea este o altă componentă a credinței în Ziua Judecării. Aceasta este de două tipuri: una specială, oferită numai Profetului Muhammed, iar alta generală,

oferită Profetiilor, dreptcredincioșilor, martirilor.

În ceea ce privește mijlocirea specială, a Profetului Muhammed, ea este de doua tipuri. Prima constă în eliberarea tuturor oamenilor din starea critică de așteptare a Judecății, din cauza îngrijorărilor maxime. Stare în care vor rămâne cincizeci de mii de ani, în timp ce soarele va fi deasupra capetelor lor și vor ajunge să se înece în propria transpirație. În acele momente grele oamenii îi vor cere Profetului Adem (pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!) -părintele omenirii- să-i scape de acea stare îngrozitoare. Dar el se va scuza spunând că a păcătuit în fața lui Allah Preaînaltul atunci când a mâncat din pomul interzis.

Întrebare: "Poate că cineva va spune: <Într-adevăr Adem a păcătuit mâncând din pomul interzis, însă el a regretat și s-a căit, după care Allah Preaînaltul l-a ales, l-a iertat și l-a călăuzit.>"

***"Adem s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului și a ajuns în rătăcire./ Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat pe el și l-a călăuzit."* (Sura Ta-ha: 121,122).**

Răspunsul: Este adevărat că Allah Preaînaltul l-a iertat și l-a ales, însă el s-a scuzat pentru că nu poate să mijlocească pentru ei din cauză că a mâncat din acel pom interzis considerând că pentru o astfel de faptă omul trebuie să fie lipsit de orice păcat.

Apoi oamenii vor cere mijlocirea lui Nuh (Noe

pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!). Dar, acesta la rândul lui se va scuza spunând că nu este demn de acest lucru din cauză că i-a cerut lui Allah Preaînaltul să-l scape pe fiul său necredincios de potop:

“Și L-a chemat Noe pe Domnul său și a zis: <Doamne, fiul meu este din familia mea! Făgăduința Ta este Adevărul, iar Tu ești cel mai drept dintre cei dreți!>/ A zis: <O, Noe! El nu este din stirpea ta. Aceasta [pe care a săvârșit-o el] este o faptă necinstită. Nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți!>” (Sura Hud: 45,46).

Apoi oamenii vor merge la Avram (Ibrahim pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!), care de asemenea, se va scuza spunând că nu este demn de această mijlocire, deoarece a omis adevărul de trei ori. Omiterea adevărului din motive de precauție nu este considerată o minciună deci nu este un păcat, dar, cu toate acestea, etica comportamentului lui Ibrahim față de Allah Preaînaltul îl face să se creadă nedemn pentru a face mijlocirea.

Apoi oamenii vor veni la Moise, iar acesta se va scuza spunând că a omorât un om, cu toate că a făcut-o neintenționat, atunci când a întâlnit doi oameni care se certau. Unul era din neamul lui, iar celălalt dintre inamicii lui. Când cel din neamului său (fiii lui Israel) i-a cerut ajutorul, Moise fiind foarte puternic, l-a împins pe

inamicul lor, iar acesta a căzut și a murit. Acest faptă l-a făcut să nu se creadă demn de a face mijlocirea.

Apoi se vor duce la Isus (Isa pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui!), Profetul anterior ultimului Profet, Muhammed. Între Muhammed și Isa nu a mai fost nici un alt profet. Acesta nu se va scuza, însă va recunoaște virtutea Profetului Muhammed și le va spune: "Duceți-vă la Muhammed căruia Allah Preaînaltul i-a iertat toate păcatele anterioare și viitoare.

Astfel, oamenii vor ajunge la Profetul Muhammed (salleAllhu aleihi ue sellem) și-l vor ruga să-I ceară lui Allah Preaînaltul să-i scape de acele momente îngrozitoare. Allah Preaînaltul acceptă mijlocirea Profetului Muhammed și "coboară" să judece între oameni și astfel îi va scăpa din acea stare de chin. Aceasta este mijlocirea universală oferită numai Profetului Muhammed, despre care Allah Preaînaltul a spus în Sfântul Quran: "**...poate că Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!**" (*Al-Isra: 79*).

Al doilea tip al mijlocirii speciale oferită Profetului Muhammed este și introducerea celor care vor intra în Paradis drept credincioșilor în Rai. Aceștia odată trecuți de pod, vor ajunge la ușa Raiului, pe care o vor găsi închisă. Iar apoi vor intra în Rai prin mijlocirea Profetului Muhammed, care Îi va cere lui Allah Preaînaltul să le deschidă poarta spre Paradis. Allah Preaînaltul a spus în Sfântul Quran:

"Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la e și li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: <Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!>" (Sura Az-Zumer: 73).

Iar în legătura cu oaspeții Iadului Allah Preaînaltul a spus:

"Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, în Gheena, iar când vor ajunge la ea, se vor deschide porțile ei și păzitorii ei le vor zice: <Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe despre întâlnirea voastră cu această Zi?>" (Sura Az-Zumer: 71)

În cazul celor care vor intra în Paradis s-a folosit conjuncția "și" pentru a arăta că ele nu se deschid decât după mijlocirea Profetului Muhammed. În ceea ce privește mijlocirea generală pentru el (profetul Muhammed), ceilalți Profeți, martiri și dreptcredincioși, aceasta va avea loc în două momente: scoaterea credincioșilor din Iad și introducerea lor în Paradis și salvarea credincioșilor care erau mențiți să intre în Foc.

Condițiile mijlocirii:

Pentru a avea loc mijlocirea, trebuie îndeplinite trei condiții: acceptul lui Allah Preaînaltul pentru cel care face mijlocirea, acceptul pentru cel căruia îi este făcută mijlocirea și acceptul lui Allah Preaînaltul pentru a avea

loc mijlocirea.

"Și câți îngeri sunt în ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui voiește El și cui Îi place!" (Sura An-Nejm: 26).

"În Ziua aceea îl vor urma pe cel care cheamă, fără abatere, iar glasurile vor coborî smerite înaintea Celui Milostiv și nu vei auzi decât o șoaptă." (Sura Ta-ha: 109).

"Iar ei nu mijlocesc decât pentru acela de care El este mulțumit, dar ei sunt cu teamă de El" (Sura Al-Enbiya': 28).

"Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui?" (sura Al-Baqara: 255).

Mijlocirea pentru politeiști nu este acceptată din cauza faptului că Allah Preaînaltul nu este de acord cu mijlocirea pentru ei. De aceea, statuietele cărora politeștii le cereau ajutorul crezând că acestea pot face mijlocirea între ei și Allah Preaînaltul nu le-au adus nici un folos, ba chiar nu s-au ales decât cu durere și mâhnire.

j. Podul

Crezul în existența unui pod care va fi deasupra Iadului și pe care vor trece toți oamenii, în funcție de faptele lor, este o altă componentă a credinței în Ziua Judecății. Unii vor trece într-o clipire de ochi, alții ca fulgerul, alții ca vântul. Astfel, cei care au fost pe drumul cel drept și au împlinit fapte bune în această lume vor

trece într-un mod rapid pe acest pod, spre deosebire de cei care au fost cufundați în păcate în timpul vieții, aceștia vor trece foarte încet. Oaspeții Paradisului vor trece pe acest pod, în timp ce oaspeții Iadului nu vor putea trece și vor cădea în Foc. Allah Preaînaltul să ne ferească de acest lucru.

k. Intrarea în Paradis sau în Iad

Ultima etapă a Zilei Judecării va avea loc odată cu introducerea oamenilor în Paradis sau în Iad.

Întrebare: "Paradisul și Iadul există în momentul de față?"

Răspuns: Da, există. Iar dovada o constituie spusele lui Allah Preaînaltul și cele ale Profetului Său:

"Și fiți cu frică de Focul cel pregătit pentru necredincioși!" (Sura Al-'Imran: 131).

"Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât cerurile și pământul, pregătit pentru cei cucernici." (Sura Al-'Imran: 133).

De asemenea, s-a relatat că Profetului, odată când împlinea rugăciunea, i-au fost prezentate Paradisul și Iadul, iar Profetul le-a văzut.

Întrebare: "Paradisul și Iadul au un sfârșit sau sunt eterne?"

Răspuns: Paradisul și Iadul vor fi eterne, ceea ce este dovedit prin Quran. În legătură cu Paradisul:

"Aceia care cred și îndeplinesc fapte bune,

aceaia sunt cei mai buni dintre toate făpturile./ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta va fi pentru cel care se teme de Domnul său." (Sura Al-Beyne: 7,8).

În legătură cu Iadul:

"Pe aceia care nu cred și sunt nedreți, Allah nu-i va ierta nicidecum, nici nu-i va călăuzi pe ei pe un drum./ Afără de drumul Gheneei, în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este [lucru] ușor pentru Allah." (Sura An-Nisa': 168,169).

"Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările./ Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor." (Sura Al-Ahzab: 64,65).

"Iar acela care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de Focul Gheneei și în el vor fi veșnic sălășluitori." (Sura Al-Djini: 23).

Așadar, s-a dovedit că Paradisul și Iadul sunt prezente în acest moment și vor fi eterne, fără să aibă sfârșit.

VI. CREDINȚA ÎN DESTIN

Credința în destin este cel de-al șasele element al credinței musulmanului și ea constă în patru aspecte:

1. Allah Preaînaltul este AtoateȘtiutor prin faptul că știe ceea ce a avut loc în trecut, ceea ce are loc în prezent și ceea ce se va întâmpla în viitor într-un mod general și amănunțit.

Allah Preaînaltul spune în Sfântul Quran: "*Lui Allah nu-I este nimic ascuns, nici de pe pământ și nici din cer.*" (Sura Al-'Imran: 5).

"Allah este a toate știutor." (Sura Al-'Ankabut:62).

"...pentru ca să știți că Allah este cu putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu știința [Sa]" (Sura At-Talaq:12).

2. Scrierea în Cartea numită "Leuh El-Mehfuz" a tot ceea ce va avea loc de la crearea cerurilor și a pământurilor și până în Ziua Judecății.

Allah Preaînaltul spune în Sfântul Quran: "*Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pe pământ? Acestea sunt într-o Carte și acesta este pentru Allah un lucru ușor!*" (Sura Al-Hajj: 70).

"Nici o pomenire nu se îndreaptă pe pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte, înainte ca Noi să o pricinuim. Aceasta este un lucru ușor pentru Allah." (Sura Al-Hadid: 22).

"Noi știm ce mistuie pământul din ei. Noi avem o carte păstrătoare." (sura Qaf:4).

"...și toate lucrurile le-am numărat într-o carte limpede." (Sura Yasin:12).

3. Nimic nu are loc decât cu voia lui Allah Preaînaltul.

"A lui Allah este împărația cerurilor și a pământului, precum și toate care se află în ele, căci El este cu putere peste toate!" (Sura Al-Maide: 120).

"...Allah face ceea ce voiește." (sura Al-Hajj:18).

"Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică "Fii" și el este." (Sura Yasin:82).

"Dar voi nu puteți, decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor." (Sura A-Tekwir:29).

4. Existența unui singur Creator și Stăpân al întregului Univers, Cel care a creat tot ceea ce există.

"Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș." (Sura Az-Zumer: 62).

"O, oameni! Aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afără de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din cer și de pe pământ? Nu este alt dumnezeu afără de El! Cum de puteți voi fi abătuți?" (Sura Fatir:3).

Întrebare: "Dacă Allah Preaînaltul a scris destinele oamenilor cu cincizeci de mii de ani înainte de crearea cerurilor și a pământului conform spuselor Profetului Muhammed cum putem afirma că omul este liber în împlinirea faptelor?"

Răspuns: Într-adevăr Allah Preaînaltul a scris tot

ce se va întâmpla înainte ca El să-l creeze pe om și știe ceea ce a avut loc în trecut și ceea ce va avea loc în viitor, neavând loc nimic decât cu voia Lui și El este Unicul Creator și Stăpân al universului, însă toate acestea nu înseamnă că omul este constrâns să urmeze un drum stabilit anterior, ci el are libertatea de a acționa în această viață, fără ca știința anterioară a lui Allah Preaînaltul să-i influențeze libertatea de acțiune. Rațiunea cu care Allah Preaînaltul l-a înzestrat pe om este o dovadă clară a faptului că el este liber să acționeze. Astfel, cel care nu este înzestrat cu rațiune, cum este nebunul, nu va fi tras la răspundere pentru faptele sale.

Așa cum Allah Preaînaltul l-a înzestrat pe om cu voință, l-a înzestrat și cu forța și puterea care să-l ajute să-și îndeplinească voințele. Dacă Allah Preaînaltul ar fi voit, nu i-ar fi dat omului libertatea de a voi și puterea de a acționa, ceea ce ar fi însemnat că omul nu mai este responsabil pentru intențiile și faptele sale.

Trimiterea profeților, a trimișilor și a Cărților Divine ar fi fost în zadar dacă omul ar fi obligat să urmeze o cale anume. Allah Preaînaltul spune în Quranul Cel Sfânt că El nu pedepsește pe nimeni înainte de a i se trimite mesageri. **"... și Noi nu am pedepsit [niciodată un neam] înainte de a-i trimite un profet."** (Sura Al-'Isra:15).

"Trimiși - vestitori și prevenitori - pentru ca oamenii să nu mai aibe nici un fel de temeii față de

Allah, după [ce au venit cei] trimiși. Iar Allah este Puternic și Înțelept." (Sura An-Nisa': 165).

De asemenea, o alta dovadă este libertatea de acțiune pe care o simte fiecare om atunci când împlineste o faptă. Atunci când împlinești o faptă Allah Preaînaltul este Cel Drept; El nu nedreptățește pe nimeni, iar dacă Allah Preaînaltul i-ar trage la răspundere și i-ar pedepsi pe unii dintre robii săi pentru faptele care i-au fost impuse acest lucru s-ar contrazice cu principiul de dreptate absolută amintit în versetul următor.

"Eu nu sunt nedrept cu robii" (Sura Qaf: 29).

Întrebare: "Unii, atunci când păcătuiesc și nu împlinesc obligațiile de musulman, se scuză spunând că așa le-a fost predestinat. Poate constitui acest lucru o scuză?"

Răspuns: Predestinația de către Allah Preaînaltul nu poate fi un argument pentru cel care săvârșește păcate sau pentru cel care nu-și împlinește obligațiile de musulman, deoarece el nu știe ceea ce e scris în Carte.

Întâlnim oameni care se opresc de la consumul unor produse delicioase pentru că știu că acestea le dăunează.

Cel care a furat nu se poate scuza în fața oamenilor de ordine spunând că așa i-a predestinat Allah Preaînaltul! Fără îndoială că scuza nu-i va fi acceptată și va trebui să răspundă pentru ceea ce a făcut.

De asemenea, atunci când vrei o slujbă, cu toate

că știi că Allah Preaînaltul ți-a scris destinul, nu aștepti acasă să-ți vină un angajator la picioare, ci depui efortul maxim și epuizezi toate mijloacele permise pentru a găsi o slujbă.

Așadar, de ce unii oameni, când e vorba de aspectele vieții, spun că e alegerea lor, însă când săvârșesc un păcat, spun că Allah Preaînaltul le-a predestinat să-l facă?

Întrebare: "Omul deține o libertatea absolută sau aceasta este limitată de voința Creatorului în unele cazuri? Aspecte ca moartea, bolile, nenorocirile ies din sfera voinței omului, fără ca acesta să aibă vreo alegere.